

NEVENA RADOVIĆ

(1933. – 2017.)

Dana 2. kolovoza 2017. godine napustila nas je naša kolegica Nevena Radović, rođena Bilić, dugogodišnja knjižničarka Naučne biblioteke, današnje Sveučilišne knjižnice u Splitu.

Uskoro se navršava godišnjica njezine smrti i to je prilika da je se sjetimo dostojnim osvrtom na njezin nezaobilazan udio u našem zajedničkom knjižničarskom poslanju. Rođena u Civljanima, (Vrlika) 1933. godine u učiteljskoj obitelji s kojom doseljava u Split, nastavlja školovanje u Prvoj realnoj gimnaziji (kasnije „Ćiro Gamulin“), potom studira arheologiju u Beogradu te polaže knjižničarski ispit u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu.

Posao knjižničara započinje krajem 1962. godine u Naučnoj biblioteci u Splitu na Odjelu knjiga, potom na Odjelu periodike, a godine 1967. postaje i voditeljicom istog odjela. Bilo je to doba snažnog ustrojavanja knjižničarske struke u gradu Splitu i uzleta niza pojedinaca, vrijednih pregalaca na polju očuvanja pisane riječi koji su dobro znali da je knjiška i druga pisana građa neprocjenjiv i nezaobilazan temelj memorije jednoga grada i jednoga naroda. Među takvima našla se naša Nevena, od milja zvana Neca, a imala je sreću raditi u društvu velikog bibliotekarskog znalca, ustrajnog kopača u rudniku knjiškog blaga Naučne biblioteke u Zagrebačkoj ulici, profesora Hrvoja Morovića, i s njim blisko surađivati. (Zanimljivo, oboje su naprasno i još radno sposobni poslani u mirovinu nekom „višom silom“, u različitim vremenima.) Kao voditeljica Odjela periodike uspješno je vodila sve procese rada i obrade, od ustroja fonda, izrade kataloga, provođenja mjera čuvanja i zaštite građe do pružanja pomoći korisnicima u pronalasku potrebnih informacija. Posebno je pridonijela izgradnji, očuvanju i dostupnosti zavičajne zbirke *Dalmatica* kao dragocjenog izvora za mnoga istraživanja. Kao odgovorna knjižničarka osobito je poštivala principe čuvanja, pohrane i korištenja vrijedne starije periodične građe kojoj je već tada prijetilo uništenje, što zbog česte upotrebe, što zbog neprikladnih prostornih i klimatskih uvjeta u staroj i za ove svrhe skućenoj zgradi austrijske arhitekture. Tako se može reći da je Nevena Radović, i pored teških uvjeta u kojima se tada nalazila važna periodična građa, zajedno s Hrvojem Morovićem dala značajan doprinos zaštiti i očuvanju tog dijela pisane kulturne baštine Splita.

Godine 1984. prelazi na Odjel specijalnih zbirki te radi na katalogizaciji naslova iz Zbirke starih knjiga, sastavljene od inkunabula do onih iz polovice 19. stoljeća. Istovremeno, zajedno sa Šimom Jurićem, hrvatskim bibliografom iz Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu, započinje projekt katalogiziranja brojnih korespondencija političara i

drugih istaknutih ličnosti Splita i Dalmacije.

Radeći na dvama vrlo važnim odjelima tadašnje Naučne biblioteke, kolegica Radović pokazivala je predanost i ljubav prema poslu knjižničara koji se ne može mjeriti samo formalno, brojem katalogiziranih naslova, nego ponajprije razumijevanjem funkcije kulturne baštine i njezine intelektualne i identitetske važnosti za određenu sredinu.

Već u samom početku svojeg knjižničarskog rada 1967. godine, a u povodu 150. obljetnice Klasične gimnazije u Splitu, napisala je u Spomenici recentan članak *O radu nastavnice i učeničke knjižnice Klasične gimnazije*, koji je danas nezaobilazan izvor za proučavanje povijesti Klasične gimnazije u Splitu i putokaz za pisanje povijesti drugih gimnazijskih knjižnica 19. stoljeća.

Zahvaljujući bogatu iskustvu i stečenu znanju, Nevena Radović je bila dragocjen izvor informacija mlađim kolegama i kolegicama te im je spremno znala približiti povijest, tradiciju i važnost Sveučilišne knjižnice, osobito ljubav prema građi i kulturi sjećanja. Korisnicima usluga bila je dragocjen sugovornik i informator. Oko nje se rado okupljala intelektualna elita grada, i to s razlogom, jer tamo gdje je bila Neca, bilo je mjesto razmjene znanja i pozitivnih vibracija.

Nevena Radović je svojim znanjem o građi, potom izborom i stručnom obradom dala značajan doprinos u realizaciji niza prezentacija što ih je priredila Naučna biblioteka u Splitu od 1983. do 1992. godine, a koje su imale za cilj unaprijediti komunikaciju knjižnice s građanima Splita te učiniti dostupnim bogati fond što su ga desetljećima knjižničari s ljubavlju čuvali.

U tome je surađivala s istaknutim znanstvenicima Šimom Jurićem, Franom Barasom i Duškom Kečkemetom, a osobito s njoj generacijski i stručno bliskim kolegicama Dubravkom Bošnjak, Mirjam Subotić i Nedom Anzulović te nizom drugih. Iz sljedećeg bibliografskog pregleda vidljiv je taj doprinos: *80 godina Naučne biblioteke u Splitu: (1903. -1983.)*, *Stari splitski plakati: 1891. – 1942.*, *Djela antičkih i talijanskih klasika u privatnim bibliotekama Dalmacije od XV. do XIX. stoljeća*, *Naš pomorac, Marko Marulić: tiskana djela (1506. – 1992.)*, *Tiskarska i izdavačka djelatnost u Splitu 1812.-1918.*, *S poštovanjem prof. Hrvoju Moroviću (1914.-1982.)*. : izložba u povodu 10. obljetnice smrti : (1982-1992).

Treba istaknuti da je imala posebno mjesto među kolegama, pa su i skućeni uvjeti u kojima se tada radilo bili lakše podnošljivi kad ste u njima imali sreću raditi s osobom kakva je bila Nevena Radović.

Kao potpisnica ovog osvrta sretna sam i sama što smo zajedno provele skoro deset radnih godina i prijateljevale do kraja njezina života u kojem su je, nažalost, pratile i brojne obiteljske tragedije. Ipak, do kraja je sačuvala neku čudnu pozitivnu energiju pa je samozatajnošću i trpljivošću mogla biti primjer kako treba dostojanstveno živjeti do kraja.

A na tom su kraju njezini gimnazijski kolege, iz generacije 1952./53. gimnazije „Ćiro Gamulin“, napisali nešto što bismo i mi rado potvrdili: „Zajednički školski dani i duga prijateljstva koja su dotakla naša srca ne zaboravljaju se nikada. Naša draga Neca i dalje će biti s nama na svim našim okupljanjima.“

Na kraju ovog osvrta treba reći: knjižnice i arhivi, knjige i časopisi nisu nipošto sadržaji tišine. Iza svega toga stoje ljudi i njihova djela. Iza svega toga u jednom kutku splitske knjižničarske i ljudske memorije stoji i ime drage kolegice i prijatelja, naše Nevene - Nece Radović.

Gordana Radić